

การออกแบบแหล่งท่องเที่ยวภาคกลางของประเทศไทย
กรณีศึกษาชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท*
DESIGNING THAILAND'S CENTRAL TOURISM ATTRACTIONS,
CASE STUDY OF KHUNGSAMPHAO COMMUNITY, MANOROM, CHAINAT

ชัยณรงค์ อริยะประเสริฐ และวัฒนพันธุ์ คุรุทะเสน*

Chainarong Ariyaprasert and Watanapun Krutasaen

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพมหานคร

Faculty of Decorative Arts, Silpakorn university, Bangkok, Thailand

*Corresponding author Email: Krutasaen_W@silpakorn.edu

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้นำเสนอการออกแบบแหล่งท่องเที่ยวส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ “ศิลปะและการออกแบบกิจกรรมการมีส่วนร่วมเพื่อแหล่งท่องเที่ยวชุมชน” เพื่อกระตุ้นและขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนได้ด้วยตนเอง ตามนโยบายรัฐที่เน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวและการบริโภคในประเทศ ผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น ทฤษฎีองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวและโซ่อุปทาน สู่วิสาหกิจเพื่อจัดกิจกรรม งานวิจัยการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคกลางปริมณฑล และการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อการอนุรักษ์/ต่อยอดวัฒนธรรมลาวครั่ง บ้านกุดจอก จังหวัดชัยนาท จากนั้น ได้ออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท และวิธีคัดสรรพื้นที่ด้วยการออกแบบตารางวิเคราะห์ปัจจัยด้านระยะทาง ความสะดวก และราคาที่ดิน รูปแบบการคมนาคมแต่ละภูมิภาค วิเคราะห์ความหลากหลายของวิถีเดินทาง โดยใช้การสัมภาษณ์ของคนในชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท เพื่อให้ได้ข้อมูลสรุปของคนชุมชนนี้ ในเรื่องทิศและตำแหน่งของกรณีศึกษาที่เหมาะสม ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดการจัดกิจกรรม สาธิตและปฏิบัติการสร้างสรรค์ศิลปะสตรีตอาร์ตตกแต่งสถานที่เป็นจุดเช็คอินส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน เทศบาลตำบลคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท และประมวลสรุปการออกแบบเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคกลางในประเทศไทย ทั้งนี้ ด้านรูปแบบศิลปะตกแต่งสถานที่เป็นจุดเช็คอินด้วยสตรีตอาร์ตของจังหวัดชัยนาท ผู้วิจัยยังได้นำเสนอรายละเอียดการทดลองออกแบบสร้างสรรค์การใช้วัตถุดิบท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์อาหารเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับสถานที่ท่องเที่ยว โดยแสดงวิธีคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท โดยอาศัยการมีส่วนร่วมกับผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพิ่มเติมอีกด้วย

คำสำคัญ: การออกแบบ, แหล่งท่องเที่ยวภาคกลางของประเทศไทย, ชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท

* Received April 29, 2023; Revised May 14, 2023; Accepted June 19, 2023

Abstract

This academic paper presents the design of a tourist attraction as part of the thesis. "Art and Design Participatory Activities for Rural Tourist Attractions" to stimulate and propel the community economy by themselves. According to the government policy that focuses on promoting tourism and domestic consumption. The researcher reviews relevant literature, such as the theory of the components of tourist attractions and supply chains. to how to find space for organizing activities Research on Cultural Tourism Management in the Central Region and the development of creative tourism for the preservation / extension of Lao Khrang culture, Ban Kut Jok, Chainat Province. Then, designed and created the activities of Khung Samphao Community, Manorom District, Chainat Province and the area selection method by designing a table to analyze the factors of distance, convenience and land price. Modes of transportation in each region Analyze a variety of modes of travel. By using interviews with people in Kung Sam Phao Community, Manorom District, Chainat Province. to obtain the conclusions of this community in the direction and location of the appropriate case study. The researcher presents the details of the demonstration activities and the practice of creating street art to decorate the venue as a check-in point to promote community tourism. Khung Samphao Subdistrict Municipality, Manorom District, Chainat Province and compiling a summary of the design to be a tourist attraction in the central region of Thailand In terms of art forms, the venue is a check-in point with street art from Chainat province. The researcher also presents details of creative design experiments using local ingredients to create food to create interest in tourist attractions. It shows the way of thinking and the creative process that is beneficial to Khung Sampao Community, Manorom District, Chainat Province. through engagement with other stakeholders to further support slow tourism as well.

Keywords: Design, Central Thailand, Khung Samphao Community, Manorom District, Chainat Province.

บทนำ

เดิมที จุดหมายของการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาค มุ่งเน้นการค้นพบความหมายของการเดินทางที่ได้รับ ความประทับใจจากประสบการณ์ จากพื้นที่เป้าหมายที่มีลักษณะเฉพาะตัว จุดหมายทางธรรมชาติหรือสิ่ง ที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่ง (Dickman, S., 1996) อธิบายว่าองค์ประกอบในการสร้างภาพลักษณ์ที่สำคัญของแหล่ง ท่องเที่ยว มี 5 องค์ประกอบ (5A) ได้แก่ 1) การสร้างสิ่งดึงดูดใจ (attractions) 2) การเดินทางมายังแหล่ง ท่องเที่ยว (accessibilities) 3) การบริการที่พัก (accommodations) 4) รูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยว (activities) และ 5) การมีสิ่งอำนวยความสะดวก (destination amenities) โดย (Dickman, S., 1996) มีความเห็น สอดคล้องกับ Middleton and V.T.C. ว่าองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมายังแหล่งท่องเที่ยว เหล่านั้นคือองค์ประกอบด้านสิ่งดึงดูดใจ (Middleton and V.T.C., 1994) แต่จุดหมายปลายทางที่หมู่นักท่องเที่ยว นิยม ที่มีผู้แนะนำและจัดอันดับอยู่ในกระแสหรือสื่อหลักเกิดกระแสจุกตัวของสถานที่ท่องเที่ยวก่อให้เกิดปัญหา เช่น สภาพแวดล้อม ความแออัด ทั้งผู้ท่องเที่ยวและผู้ให้บริการ โครงสร้างเศรษฐกิจภายในชุมชนต้องพึ่งพาภาค การท่องเที่ยวและการบริการ ทำให้ต้องพึ่งพามากเกินไป ส่งผลต่อการลดทอนคุณภาพจัดการระบบนิเวศ ลดทอน คุณค่าภาพลักษณ์โดยรวมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ

ภาวะการณ์ระบาดลูกกลมของโคโรนาไวรัสทั่วโลก เกิดมาตรการลือคความของรัฐให้ประชาชนอยู่กับบ้านทุกประเทศ การเปลี่ยนแปลงพลิกผันรวดเร็วและรุนแรงเหล่านั้นสร้างหายนะต่อประเทศที่พึ่งพารายได้จากนักท่องเที่ยวอย่างมหาศาลรวมทั้งประเทศไทยด้วย (สุรียา หมานมานะ, 2563) กระแสและแนวโน้มของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปจากโลกาภิวัตน์ Globalization สู่แนวโน้มของท้องถิ่นโลกาภิวัตน์ Localization เพิ่มมากขึ้นจากการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เปิดโอกาสให้การพัฒนาด้านรูปแบบและประสิทธิภาพ เกิดกติกา การจัดระเบียบทางสังคม กฎหมายและผังแม่บทเพื่อการใช้พื้นที่อนาคตรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุมชนเก่าแก่กลุ่มแม่น้ำหลายแห่งที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ รวมถึงชุมชนริมแม่น้ำภาคกลางของไทย (โกลม จันทวงษ์, 2560) ทำให้โอกาสในการพัฒนาชุมชนเก่าแก่ริมน้ำก่อนการกำหนดกฎหมายและผังแม่บทเป็นไปได้ยาก

ชุมชนคั้งสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท ซึ่งเป็นชุมชนริมแม่น้ำ ที่เก่าแก่ในภาคกลางของประเทศ มีเขตติดต่อกับอำเภอนครชัยศรี จังหวัดอยุธยา ซึ่งต่างตั้งอยู่ตรงจุดบรรจบของแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำสะแกกรัง คั้งสำเภาเคยเป็นเมืองท่าสำคัญมีความเจริญรุ่งเรืองมากในอดีต มีผู้คนเดินทางสัญจรและขนส่งสินค้าโดยทางเรือเป็นหลัก ต่อมาความสำคัญลดลงเป็นลำดับ จนเงียบเหงาซบเซา หลังจากการสร้างเขื่อนเจ้าพระยา รวมถึงการเปิดการใช้ถนนพหลโยธินและถนนสายเอเชีย

ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะพลิกพื้นที่ให้ชุมชนคั้งสำเภา กลับมามีชีวิต และมีความสำคัญอีกครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในประเทศเป็นหลัก เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะกระจายตัว ชุมชนพึ่งพาตนเองได้ รายได้หมุนเวียนในหลายรูปแบบ โดยการออกแบบสตรีตอาร์ต สะท้อนเรื่องราววิถีชุมชน เชื่อมโยงโซ่อุปทานที่เพียงพอต่อการทำให้เกิดประสบการณ์ท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ และนำเสนอกระบวนการมีส่วนร่วมในหลายมิติหลากหลายกิจกรรม กระทั่งเกิดความสำเร็จภายในชุมชนให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพมากขึ้นในอนาคต

วิธีการศึกษา

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาของชุมชน สสำรวจภูมิทัศน์วัฒนธรรม และศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ เรื่องที่ดินของชุมชนคั้งสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท (กรมธนารักษ์, 2560) พระมหาบุญไทย ปุณณมโน (ด้วงวงศ์) และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคกลางปริมาตร บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคกลางปริมาตร เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคกลางปริมาตรเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แนวการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยสอดคล้องกับงานวิจัยนี้เพื่อสร้างแนวการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (พระมหาบุญไทย ปุณณมโน (ด้วงวงศ์) และคณะ, 2565) สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐธาดา บำรุงศิลป์ และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อการอนุรักษ์/ต่อยอดวัฒนธรรมลาวครั้ง บ้านกุดจอก จังหวัดชัยนาท มาปรับใช้ในงานวิจัย (รัฐธาดา บำรุงศิลป์ และคณะ, 2565) ทำการศึกษา รูปแบบการจัดการโซ่อุปทานการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการการท่องเที่ยว 2 ประการที่สำคัญ ได้แก่ 1) อุปสงค์ทางการท่องเที่ยว หมายถึง ความต้องการหรือตลาดนักท่องเที่ยวซึ่งจะเป็นผู้ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยว 2) อุปทานทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วย แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมในการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติ หรือวัฒนธรรม และลักษณะเฉพาะบางอย่าง ซึ่งรวมไปถึงอาหาร ที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ (มณฑิรา สังข์ทอง, 2563) งานวิจัยของ คณพศ สิทธิเลิศ ได้กล่าวว่า กระบวนการค้นหาพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อร้อยโซ่อุปทานเข้าด้วยกันให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ได้พื้นที่ภาคกลางเป็นกรณีศึกษาเพื่อการออกแบบและพัฒนานี้ ผู้วิจัยได้สร้างตารางเปรียบเทียบคุณลักษณะจากศึกษาบทความของ (คณพศ สิทธิเลิศ, 2554) และงานวิจัยของ

Zhang et al. กล่าวว่า เป้าหมายหลักการท่องเที่ยว คือ เพื่อทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจโดยรวมสูงสุดจากการเดินทางท่องเที่ยวในหนึ่งเส้นทาง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถทำงานอย่างสอดคล้องกัน (Collaboration) อย่างลงตัว เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (Zhang et al., 2009) เพื่อเป็นงานที่ศึกษาการทำวิจัยนี้

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยทำการ การสำรวจภาคสนาม การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบไม่มีโครงสร้าง และการประชุมกลุ่มย่อย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นปัญหา แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผล

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อผู้วิจัยได้ข้อมูลสรุปผลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทำการสร้างการออกแบบการแหล่งท่องเที่ยวภาคกลางของประเทศไทย กรณีศึกษาชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท ซึ่งตรงตามความต้องการของผู้สัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 4 ผู้วิจัยนำการออกแบบแหล่งท่องเที่ยวภาคกลางของประเทศไทย กรณีศึกษาชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท มาใช้งานจริง หลังจากนั้น ทำการทดสอบและเปิดงานให้นักท่องเที่ยว ได้เข้าชมแหล่งท่องเที่ยวภาคกลางของประเทศไทย กรณีศึกษาชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท แล้วทำการสรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบและสรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. การออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมในพื้นที่ และวิถีคัดสรรพื้นที่ด้วยการออกแบบตารางวิเคราะห์ปัจจัยด้านระยะทาง ความสะดวก และราคาที่ดิน รูปแบบการคมนาคมแต่ละภูมิภาค วิเคราะห์ความหลากหลายของวิถีเดินทาง โดยใช้การสัมภาษณ์ของคนในชุมชนจังหวัดชัยนาท เพื่อให้ได้ข้อมูลสรุปของจังหวัดชัยนาท ในเรื่องด้านทิศ และตำแหน่งของกรณีศึกษาที่เหมาะสม

2. ออกแบบนำเสนอรายละเอียดการจัดกิจกรรมสาธิตและปฏิบัติการสร้างสรรค์ศิลปะสตรีตอาร์ต ตกแต่งสถานที่เป็นจุดเช็คอินส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน เทศบาลตำบลคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท โดยร่วมกับอาจารย์คณะมัณฑนศิลป์ และคณะศิลปนิพนธ์ที่ สตรีตอาร์ต โดยอาศัยการมีส่วนร่วมในการทำงานระหว่างผู้อาศัยในชุมชน รวมถึงเยาวชนผู้มีทักษะที่สนใจจากภายในและภายนอก ศิลปินสตรีตอาร์ตรับเชิญ เข้าร่วมโครงการ ด้วยเทคนิคการทำจิตรกรรมตกแต่งผนัง (Mural painting) ร่วมสร้างสรรค์ศิลปะบนกำแพงหรือสตรีตอาร์ต (Street Art) รวม 12 จุด จำนวน 20 ภาพซึ่งแต่ละภาพสะท้อนถึงเรื่องราววิถีชุมชน ประเพณี วัฒนธรรม โดยได้รับอนุญาตให้สร้างในพื้นที่และความเห็นชอบจากการมีส่วนร่วมของเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ในชุมชน

3. ออกแบบเมนูอาหาร ผลิตภัณฑ์ อาหาร ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การออกแบบดังกล่าว จะสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้พื้นที่นี้สร้างทั้งโอกาสและผลกระทบใหม่ ๆ โดยอาศัยชุมชนมีส่วนร่วม และทางร้านอาหารในชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท ได้ชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาทได้สร้างรายได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 1 ภาพการออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมในพื้นที่ และวิธีคิดสรรพื้นที่ด้วยการออกแบบตารางวิเคราะห์ปัจจัยด้านระยะทาง ความสะดวก และราคาที่ดิน ตำบลคู้้งสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท

ภาพที่ 2 ภาพการออกแบบผลงานสตรีตอาร์ตในชุมชน เทศบาลตำบลคู้้งสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท โดยร่วมกับอาจารย์คณะมัณฑนศิลป์ และคณะศิลปนิพนธ์ที่ สตรีตอาร์ต

เชฟเกียรติคุณ
เชฟเกียรติคุณแห่งชาติ
1 February 2006 – Present Culinary Expert at Suan Dusit University
2008 – 2009 Executive Producer/Host: Documentary 'Namprik' at TV Program (based on classic novel Kirikrit Pramotr)
January 2005 – January 2006 Instructor & Lecturer Silpakorn University International College
2002 – 2003 Chef Most House Hotel
1999 – 2004 Asst. to Chef de Cuisine at Dusit Thani Hotel
2004 Asst. to Chef de Cuisine Meat Section, D'sens French Restaurant
2003 Demi Chef de Partie Hamilton's Steak House
2002 off to England
1999 Commis de Cuisine, Banquet Kitchen

เชฟเกียรติคุณ
เชฟเกียรติคุณแห่งชาติ
2010 – Present Lecturer, Culinary Technology and service, School of Culinary Arts, Suan Dusit University
2009 - 2010 Thai Chef (The kitchen), Ah-hua restaurant, Zurich, Switzerland
2006 - 2008 Commis 1 Chef (hot kitchen), Centara Grand Bangkok, Central World, Bangkok, Thailand
2006 - 2007 Commis 3 Chef (hot kitchen), hotel Sofitel, Silom, Bangkok, Thailand

Ingredients	Quantity	Remarks	Description
Beef	200g		1. Heat oil in a pan and sear the beef until browned on all sides.
Beef stock	200ml		2. Add the beef stock and simmer for 10 minutes.
Beef stock	200ml		3. Simmer for 10 minutes until the sauce is thick.
Beef stock	200ml		4. Add the beef and simmer for 10 minutes.
Beef stock	200ml		5. Add the beef and simmer for 10 minutes.

ภาพที่ 3 ภาพแสดงการออกแบบออกแบบเมนูอาหาร ผลิตภัณฑ์ อาหาร โดยอาศัยความร่วมมือกับเชฟที่มีชื่อเสียง และกลุ่มธุรกิจร้านอาหารให้เกิดเป็นเมนูอาหารที่มีลักษณะเฉพาะถิ่น

วิจารณ์และสรุปผล

ผลจากการออกแบบในงานนี้ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ มีการจัดทำเป็นคลิปนำเสนอลงในเพจชุมชนของจังหวัดหลายเพจ ชุมชนตื่นตัวมีการจัดงานตลาดร้อยปีคุ้มสำเภา ช่วงสุดสัปดาห์ของต้นเดือนมีนาคม ผลที่ไม่ได้คาดคิดที่เกิดขึ้น คือ การขอใช้พื้นที่หน้าที่พักอาศัยบางหลังจัดกิจกรรมแสดงดนตรี การสอนและปฏิบัติศิลปะจากกลุ่มเด็กและครูในชุมชนโดยไม่มีค่าใช้จ่าย รวมถึงการแบ่งปันพื้นที่บ้านเก่าของบรรพบุรุษให้ใช้เป็นพื้นที่หน้าร้านชั่วคราวสำหรับจำหน่ายของที่ระลึกในงาน และที่สำคัญที่สุด คือ ชุมชนได้จัดประชุมเพื่อติดตามผลความสำเร็จในกิจกรรมตลาดที่เกิดขึ้น โดยได้ข้อสรุปให้วางแผนจัดงานช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์ในทุก ๆ ต้นเดือน แต่ได้เผชิญกับภาวะโควิด-19 ตั้งแต่ช่วงกลางเดือนมีนาคม 2563 จึงยังไม่ได้เปิดตลาดอีก และ ณ ปัจจุบันได้เปิดชุมชนเป็นปกติ หลังปลายปี 2565 เป็นต้นมา โดยอยู่ระหว่างการบูรณาการภาคีเครือข่ายสร้างการมีส่วนร่วมภายในและภายนอกชุมชนให้มากยิ่งขึ้นเพื่อปรับปรุงแบบกิจกรรมสอดคล้องกับแนวคิดวิถีชีวิตปกติใหม่ (New Next Normal) ให้แหล่งท่องเที่ยวชุมชนนี้ไปต่อได้หลังภาวะการระบาดโควิดที่ผ่านมาอย่างยั่งยืน

สรุป

บทความเรื่อง การออกแบบแหล่งท่องเที่ยวภาคกลางของประเทศไทย กรณีศึกษาชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท สรุปได้ว่าผู้วิจัยสรุปผลงานวิจัย ได้ดังนี้ 1) ผู้วิจัยได้มีการออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมหลายพื้นที่ และวิธีคัดสรรพื้นที่ด้วยการออกแบบตารางวิเคราะห์ปัจจัยด้านระยะทาง ความสะดวก และราคาที่ดิน รูปแบบการคมนาคมแต่ละภูมิภาค วิเคราะห์ความหลากหลายของวิถีเดินทาง โดยใช้การสัมภาษณ์ของคนในชุมชนจังหวัดชัยนาท เพื่อให้ได้ข้อสรุปของจังหวัดชัยนาท ในเรื่องด้านทิศและตำแหน่งของกรณีศึกษาที่เหมาะสม โดยได้ตอบรับผลเป็นอย่างดี 2) ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดการจัดกิจกรรมสาธิตและปฏิบัติการสร้างสรรค์ศิลปะสตรีตอาร์ตตกแต่งสถานที่เป็นจุดเช็คอินส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน เทศบาลตำบลคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท พบว่า ทางคนในชุมชนมีความสนใจเป็นอย่างมาก และเป็นจุดท่องเที่ยวที่ดี 3) ผู้วิจัยได้ออกแบบสร้างสรรค์ที่เกี่ยวกับการใช้วัตถุดิบจากท้องถิ่นมาสร้างสรรค์อาหาร วิธีคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ของจังหวัดชัยนาท โดยทำให้ร้านขายอาหารในชุมชนได้เกิดการสร้างรายได้ และนักท่องเที่ยวได้ชิมของอร่อยในชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท จากการมีส่วนร่วมกับผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพิ่มเติม โดยที่สรุปมาทั้ง 3 ข้อดังกล่าวมานี้เป็นการออกแบบแหล่งท่องเที่ยวภาคกลางของประเทศไทย กรณีศึกษาชุมชนคุ้มสำเภา อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท เท่านั้น และในอนาคตอยากให้ทุกจังหวัดในประเทศไทยได้มีการสร้างแหล่งท่องเที่ยวยั่งยืนด้วยการแบ่งปันคุณค่าด้วยการสร้างการมีส่วนร่วม สร้างเศรษฐกิจชุมชน และเป็นจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจได้ระดับสากล โดยมีอ้างอิงปัจจัยองค์ประกอบแหล่งท่องเที่ยว (5A) ดังนี้ 1) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) 2) ความสะดวกในการเดินทางที่ดี (Accessibility) 3) สิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี (Amenities) 4) การบริการที่พักที่ดี (Accommodation) 5) กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ดี (Activities)

เอกสารอ้างอิง

- กรมธนารักษ์. (2560). การจัดการโซ่อุปทานสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี. วารสารรัชต์ภาคย์, 2(11), 30-33.
- โกมล จันทวงษ์. (2560). การอภิวัฒน์ชุมชนท้องถิ่นในกระแสโลกาภิวัตน์. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 7(1), 115-131.
- คณพศ สิริเลิศ. (2554). โลจิสติกส์กับการท่องเที่ยวยุคปัจจุบัน. วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 11(3), 80-95.
- ฐิตาภา บำรุงศิลป์ และคณะ. (2565). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อการอนุรักษ์/ต่อยอดวัฒนธรรมลาวครั้ง บ้านกุดจอก จังหวัดชัยนาท. วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ, 8(1), 45-61.
- พระมหาบุญไทย ปุณฺณมโน (ด้วงวงศ์) และคณะ. (2565). การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตภาคกลาง ปริมณฑล. วารสารพุทธมณฑล ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม, 7(1), 65-79.
- มณฑิรา สังข์ทอง. (2563). รูปแบบการจัดการห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. วารสารมหาจุฬาริชาการ, 11(3), 26-42.
- สุรียยา หนานมานะ. (2563). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). เรียกใช้เมื่อ 10 เมษายน 2564 จาก <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/bamrasjournal/article/view/240349/163932>
- Dickman, S. (1996). *Tourism: An Introductory Text*, 2nd ed. Australia: Hodder Education.
- Middleton and V.T.C. (1994). *Marketing in Travel Tourism*. Oxford: Butterworth Heineman.
- Zhang et al. (2009). Supply-chain considerations in marketing underdeveloped regional : A case study of Chinese to Goldfields region of Victoria. *Tourism Management*, 141(5), 1-247.